

Tillægsbet. o. lovf. vedr. ejendomsskatter m.m.

Til lovforslag nr. L 167. Tillægsbetænkning afgivet af kommunaludvalget den 24. april 1987

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven

(Lån til ejere af en del af en ejendom m.v.)

Udvalget har, efter at 3. behandling af lovforslaget blev standset og lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Et af udvalgets spørgsmål er optrykt som

bilag til tillægsbetænkningen tillige med indenrigsministerens svar herpå.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Karen Højte Jensen (KF) nfm. Flemming Jensen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF)

Lis Aaltonen (KF) Svend Heiselberg (V) Niels Anker Kofoed (V) Maisted (V)

Steffensen (KRF) Hanne Andersen (S) Dorte Bennedsen (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Lerke (S) Henning Rasmussen (S) fmd. Taanquist (S) Agerschou (SF)

Tommy Dinesen (SF) Ole Vig Jensen (RV)

Partierne CD, FP og VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Et af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren samt dennes svar herpå

Spørgsmål 4:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentar til de bemærkninger, der blev fremført under 3. behandling af lovforslaget d.d.

Svar:

Under 3. behandling af L 167 den 9. april 1987 blev der rejst det spørgsmål, om det er meningen med lovforslaget, at alle delejere i et kollektiv skal kunne få lån til betaling af ejendomsskatterne (Folketingstidende 1986-87 sp. 10399).

Spørgsmålet refererer sig til den foreslåede nye § 1, stk. 5, i loven om lån til betaling af ejendomsskatter (L 167 § 1, nr. 4).

Med denne bestemmelse tilvejebringes der hjemmel til, at en person, der ejer en del af en ejendom, kan optage lån til en del af ejendomsskatterne.

Denne del fastsættes i bestemmelsen som den del, der svarer til den del af ejendommen, som den pågældende delejer og dennes husstand ejer. Til husstanden medregnes delejerens ægtefælle, hjemmeværende børn og andre, der har fast ophold i boligen uden at være logerende.

Justitsministeriet har behandlet husstands-begrebet i et notat af 26. marts 1987. Notatet er tilsendt kommunaludvalget som led i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 2 (Indenrigsministeriets skrivelse af 27. marts 1987 (L 167 - bilag 6)).

Det nævnes i dette notat, at betegnelsen samboende i kollektiver må anses at dække over en række forskellige samlivsformer. Det er derfor ikke muligt generelt at fastslå, i hvilket omfang personer i et kollektiv danner en husstand, der er omfattet af bestemmelsen (lovforslagets § 1, nr. 4), men dette må bero på en konkret fortolkning. Der henvises i øvrigt nærmere til notatets punkt 6.

Det kan herefter i første omgang fastslås, at det under 3. behandling af L 167 rejste spørgsmål kun er aktuelt i tilfælde, hvor et

kollektiv efter en konkret fortolkning danner en husstand.

Som nævnt indledningsvis er den foreslåede låneadgang for delejere udformet således, at den vil kunne gå ud over den del af ejendomsskatterne, der svarer til den andel af ejendommen, som den pågældende låneberettigede delejer selv er ejer af.

Som eksempel på, hvad dette vil kunne indebære, nævnes det i bemærkningerne, at hvis en ejendom er i sameje mellem to, der samlever i et ægteskabslignende forhold, vil én af parterne, der opfylder lånebetingelserne, kunne optage lån til betaling af de samlede ejendomsskatter.

Dette må ses på baggrund af, at medejerne af en ejendom hæfter solidarisk for ejendomsskatterne. Det vil sige, at kommunen frit kan opkræve hele ejendomsskattebeløbet hos den medejer, man ønsker, og det er her-efter op til ejerne selv at finde frem til, hvorledes betalingen af ejendomsskatterne skal fordeles mellem dem. Det kan altså i et eksempel som det nævnte godt forholde sig sådan, at det er den ene af parterne, der står for betalingen af de samlede ejendomsskatter. Derfor kan det også være rimeligt, som det er sket i L 167, at lade en sådan delejer få mulighed for at optage lån til de samlede ejendomsskatter - forudsat at den pågældende i øvrigt opfylder lånebetingelserne.

Det er rigtigt, at en sådan afgrænsning af låneadgangen også kan tænkes at føre til, at en låneberettiget delejer optager lån til en større del af ejendomsskatterne, end den pågældende skal betale efter den indbyrdes fordeling mellem ejerne.

For så vidt kan det ved 3. behandling rejste spørgsmål besvares bekræftende.

Dette vil dog i givet fald skulle suppleres med, at låntageren får refusion fra de andre delejere af den del af de lånefinansierede ejendomsskatter, der går ud over den del, låntageren selv skal betale efter den indbyrdes fordeling. Og det er låntageren, der hæf-

ter for det fulde lånebeløb, hvis det bliver aktuelt at skulle indfri lånet, fordi låntageren vil sælge sin andel af ejendommen. Den foreslåede afgrænsning af låneadgangen forekommer derfor ikke at ville åbne op for tilstande, der giver anledning til særlige betænkeligheder.

Man kan sige, at der med forslaget til ny § 1, stk. 5, i loven om lån til betaling af ejendomsskatter er taget højde for, at flere personer i en husstand kan have fordelt betalingen af ejendomsskatterne imellem sig i et andet forhold end det, hvori de ejer andel i ejendommen.

Når man vil tage hensyn til dette forhold, er det naturligt at gøre det i den generelle form, det er sket i lovforslaget. Hvis man ikke vil acceptere de konsekvenser, det kan medføre i visse tilfælde, så må modstykket være, at man holder sig til en løsning, hvor-

efter en delejer kun kan få lån til den del af ejendomsskatterne, der svarer til den pågældendes andel af ejendommen. Det ville på den anden side medføre, at personer, der samlever i ægteskabslignende forhold, ikke ville kunne få lån til betaling af ejendomsskatter i samme omfang som et ægtepar.

Der kan naturligvis i princippet tænkes mellemløsninger, der så skulle være baseret på en konkret vurdering af den indbyrdes fordeling af betalingen af ejendomsskatterne, som samejerne opererer med. Men det forekommer ikke realistisk i praksis.

Alt i alt vil jeg herefter fortsat mene, at bestemmelsen i § 1, nr. 4, i L 167 er udtryk for en rimelig løsning i relation til spørgsmålet om fordelingen af ejendomsskatterne mellem flere ejere, og at der ikke skulle knytte sig afgørende betænkeligheder til denne løsning.